

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

№ 13

Αθήνα,
23 ΙΟΥΝΗ 1987

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΤΟ "ΑΝΑΡΧΙΚΟ" ΣΥΝΕΔΡΙΟ, Η "ΕΝΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ" ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΦΡΙΚΗΣ & ΦΡΙΚΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Το Τερματικό "άνθρωπος" και η απόλυτη Ηνωρχία του Παγκόσμιου Υπολογιστή. Από τις ιστορίες φρίκης στη φρικτή ιστορία.

ΤΙΤΛΟΣ: Ε.Κ.Α.Η
ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕΡΜΑΤΙΚΩΝ.

Κύριος στόχος το μαρτύριο. Αδύνα νεογέννητα από τη 1 Ιουλίου 1987 θα μετατρέπονται σε ένα σύνολο δοσικών φηψίων στις ηλεκτρονικές μνήμες κάποιου κομπίουτέρ. Ήδη με τη μέρα οι πράξεις τους, οι σκέψεις τους, τα συναισθήματά τους θα τροφοδοτούν με νέα στοιχεία το ψυχρό μηχανισμό. Τα νεογέννητα αυτά θα είναι τα πρώτα πειραματόζωα που κάποιοι τεχνοκράτες θα χρησιμοποιήσουν για να μελετήσουν τη διαδικασία μετατροπής του ανθρώπινου όντος σε ανθρώπινη περιφερειακή μονάδα του υπολογιστή τους.

Παρόμοια σχέδια στο εξωτερικό έμειναν τελικά ανεφάρμοστα, αφού συνάντησαν καθολική αντίδραση και αντίσταση από μέρους των υποψηφίων θυμάτων. Στην Ελλάδα, χώρα που αυτοποκαλείται "Λίκνο της ελευθερίας", "πατρίδα της δημοκρατίας" και άλλα "ηχηρά παρόμοια", η αντίδραση στη νεκρική κατοχύρωση της απόλυτης ηλεκτρονικής Ηνωρχίας, δε κατάφερε να ξεπεράσει τα στενά όρια κάποιων ρομαντικών αναρχικών και κάποιων θρησκοδλητών Χριστιανών. Οι περισσότερα στοιχεία των αιτιολογίων μας που τόσο είχαν εντυπωσιάσει στις χρηματικές διαφορές φηψοδελτίων, δε διόρθωσαν ότι ο Ε.Κ.Α.Η άξιζε έστω και ελάχιστο απ' το πολύτιμο χρόνο τους.

Οι προδευτικοί αριστοτέλει, σοσιαλιστές και κομμουνιστές μας που δε χάνουν ευκαιρία να ξεποδαριστούν ούτε για κάποια επέτειο, ούτε για κάποια μισολογική διεκδίκηση, ούτε για την ειρήνη δε θεώρησαν ότι το ηλεκτρονικό φικέλλωμα άξιζε να κουνήσουν έστω και το μικρό τους δαχτυλάκι. Οι άριστοι καταπονημένοι δημοσιογράφοι μας για τους οποίους το ρηξίμο έστω και ενός αναρχικού στη πλατεία Εξαρχείων σημαίνει φωτοστέλιδο και σαλόνι με ηχηρούς τίτλους, αποφάσισαν ότι οι σχέσεις "Κράτους-Πολίτη" δεν άξιζαν ούτε μισό μονόσημο.

Έτσι είναι να απορεί κανείς, που αγνόησε πολιτικοί επισημότητες των τεχνοκρατών αφεντικών μας μήλιαν στο κόπο να δικαιολογήσουν την εφαρμογή της πληροφορίας στον δημόσιο και ιδιωτικό βίο μας. Τους απαντάμε γιατί πιστεύουμε πως ο Ε.Κ.Α.Η δεν είναι υπόθεση μόνο των 10 εκατομμυρίων κατοίκων αυτής της χώρας, αλλά κάθε κατοίκου αυτού του πλανήτη που όχι μόνο δικαιούται, αλλά και έχει καθήκον να αποτρέψει την εγκαθίδρυση της απόλυτης Ηνωρχίας του Παγκόσμιου Υπολογιστή.

Ετσι λοιπόν:
ΛΕΙΠΨ:

Ο Ε.Κ.Α.Η δεν είναι παρά ένα νέου τύπου δελτίου ταυτοτήτας.

ΟΙΩΣ:
Ε.Κ.Α.Η είναι τα αρχικά των λέξεων ΕΠΙΛΑΘΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΗΠΙΤΡΩΟΥ.

Δηλαδή, ΕΠΙΛΑΘΕΣ: αφού θα είναι ο ίδιος σε όλα τα επιμέρους αρχεία (αρχεία Υπουργείων, Τραπεζών, Εφορίας, Ποσοκομείων, Ασφαλιστικών Ταμείων, Δήμων και Κοινοτήτων, Στρατού Ασφάλειας, Ε.Υ.Π κλπ).

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ: αφού θα αποτελεί τον τίτλο όλων των φακέλων των διαφόρων αρχείων που θα αφορούν κάποιον συγκεκριμένο άνθρωπο.

ΑΡΙΘΜΟΣ, και μάλιστα με 13 ψηφία, ο οποίος θα είναι μοναδικός για κάθε άνθρωπο στη γη.

ΗΠΙΤΡΩΟΥ, δηλαδή ενός πίνακα στοιχείων που θα συμπληρωμάβει όλους τους ανθρώπους.

συνέχεια στη σελ. 3.

Πριν από 4 περίπου μήνες ξεκινά η πρωτοβουλία για τη σύγκληση Πανελλαδικού Αναρχικού Συνεδρίου. Ενός Συνεδρίου που θα έπαιρνε αποφάσεις για την οργάνωση και δράση του αναρχικού χώρου. Ενός Συνεδρίου που θα έβαζε θέμα ξεπερασματος της οργανωτικής και λειτουργικής αδυναμίας στη δράση ατόμων και ομάδων, δηλ. στην καθημερινή τους πρακτική. Σε μια εποχή σύγχυσης και ανοργανωτικότητας με την καθημερινή αναπαραγωγή της μιζέριας στη δράση του αναρχικού χώρου, μια τέτοια άποψη θα φαινόταν τουλάχιστον αφελής. Παρ' όλα αυτά κανείς δεν κάνει τον κόπο να εξηγήσει με ποιο σκεπτικό θα υπάρξουν οι δυνατότητες για τη διαδικασία της λήψης, έστω και σε μίνιμουμ βαθμό, αποφάσεων που θα αφορούσαν την αναρχική πρακτική. Πολύ γρήγορα έτσι ο πρακτικισμός και η εργασιοθεραπεία αντικαθιστά την αναγκαιότητα ανάλυσης των κοινωνικών συνθηκών και πράξης, η μορφή αντικαθιστά το περιεχόμενο.

Διαδικασίες για τον αποκλεισμό "ανεπιθύμητων" απ' το Συνέδριο, ομάδα περιφρόνησης με αστυνομικά καθήκοντα, προτάσεις για αποκλεισμό ατόμων γιατί έκφρασαν τις διαφωνίες τους στο παρελθόν για τον τρόπο και τις μεθόδους δράσης άλλων ομάδων, ή για άλλους λόγους.

Η ίδια η έννοια "ανεπιθύμητος" πλατύνει σταδιακά. Από αποκλεισμό χαφιέδων, δημοσιογράφων ή ανθρώπων με εχθρική προς τον αναρχισμό ιδεολογία, απορριφθέντων δεκάδες ομάδες και άτομα που διαφώνησαν με τέτοιες διαδικασίες ακριβώς σαν "χαφιέδες", σαν "ηγετίσκοι", ή "προβοκάτορες" δικαιώνοντας έτσι με τον καλύτερο ίσως τρόπο, όχι μόνο όσους διαφώνησαν αρχικά μαζί τους αλλά ακόμα και όσους διατηρούσαν κάποιες αμφιβολίες για την πραγματική φύση μιας τέτοιας αρτηριοσκληρωτικής οργανωτικής φόρμουλας.

Από εκεί κι ύστερα η σταλινική νοοτροπία ορισμένων έγινε πασιφανής. Ο διαχωρισμός ανάμεσα στους "αναρχικούς της αναρχίας" και τους "αναρχικούς της δημοκρατίας" που προβλήθηκε με έμφαση αποτέλεσε και το καλύτερο άλλοθι που χρησιμοποιήθηκε ηγετικά για να σπείρει την πρακτική των διαγραφών. Ο Στάλιν δε ζει βέβαια για να δει τα εγγόνια του, όμως τιμήθηκε δεόντως από όσους τον ακολούθησαν, επιχειρώντας να στραγγαλίσουν τη διαφωνία, να καταπιέζουν την ελεύθερη σκέψη, να καταργήσουν την έκφραση κι όλα αυτά στο όνομα της αναρχίας. Ελαχιστοποιήθηκαν τόσο πολύ αυτές τις μέρες οι αποστάσεις ανάμεσα στην ελευθεριακή κοινωνία και το μεσαιώνα, έτσι ώστε να δίνεται το χρίσμα και το αξίωμα στους "ελευθεριακούς" και "αναρχικούς" των ημερών μας να μιλούν για ελευθερία έχοντας το αξίωμα του ιεροεξεταστή που καταδικάζει τους "αιρετικούς", στην όποια έκταση ποιητές τους αρμόζει. Κάποιοι έχουν πια καθιερωθεί σαν επαγγελματίες στην ειδικότητα του λασιολόγου αλλά "διαφωνούντες" υπάρχουν παντού. Οι αναρχικοί όμως δεν εκβιάζουν τη συναίνεση για να επιτύχουν "ενωτικά Συνέδρια". Οι ανάγκες της οργάνωσης βγαίνουν μέσα απ' την προώθηση της πρακτικής μας και η επιθυμία μας για συντροφικότητα και αλληλεγγύη γίνεται θέληση και κοινό βίωμα. Και το κοινό βίωμα εξαλείφει στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό τις εξουσιαστικές τάσεις του καθένα, διαπλάθοντας την ίδια τη χαρακτηριστική των συντρόφων που συμπεράτουν για να πραγματώσουν τα κοινά τους οράματα. Αυτά είναι ίσως ψιλά γράμματα για όσους επιμένουν να εννοούν τις ανθρώπινες σχέσεις σαν "θεωρητικές" λίστες άρθρων και καταστατικών που βασίζονται στον εκβιασμό της συναίνεσης για να επικυρωθούν. Όμως συνυπογράφοντας καταστατικά δεν εξαλείφεις την εξουσιαστική δομή των διαπροσωπικών σχέσεων, των οργανωτικών σχέσεων και πολύ περισσότερο δεν καταπολεμάς εκείνο που θεωρητικά ισχυρίζεσαι ότι αντιπαλεύεις. Δεν μπορείς να ξεπεράσεις τη γραφειοκρατία όταν εμπιρεύεται στις διαδικασίες που ακολουθείς, δεν ξεπερνάς τον ηγετισμό όταν "ηγετικά" επιβάλλεις την αντεξουσιαστική άποψη, δε χτυπάς την αστική ηθική όταν μιλάς εναντίον της περισσότερο σαν υποκριτής της ηθικολογίας παρά σαν υπερασπιστής της αναρχικής ηθικής. Έτσι, αντικαθιστώντας τις λέξεις δεν αλλάζεις ταυτόχρονα και το περιεχόμενό τους όταν η μορφή οργάνωσης που ανέπτυξες και προωθείς στηρίζεται σε μια λογική που γεννά οργανώσεις τέτοια. Το πλαίσιο υπήρχε ήδη έτοιμο. Θα αλλάζουμε τη λέξη Κόμμα με τη λέξη "Ένωση, τη λέξη Κεντρική Επιτροπή με τη λέξη Συντονιστική Επιτροπή, τη λέξη οργάνωση βάσης με τη λέξη Συντονιστικό Περιοχής. Η ουσία και στις δυο περιπτώσεις είναι η ίδια.

Παρατηρήσαμε βέβαια την αφάνιστη ευκολία που οι διαφωνίες έγιναν προβοκατορολογίες, αφού παρά τις στοιχειωδέστερες αρχές της αναρχικής ηθικής, η διαγραφή παρέμεινε διαγραφή, η λασιολογία δεν έχασε τίποτα απ' την τακτική του Γκαίμπλες και το ψέμα που κυριαρχεί σε κείνηνη ή έντυπα γύρω από αυτά τα ζητήματα ξεπέρασε σε μέγεθος κατά πολύ, τον κτηνιοτόμο των αστικών φυλάδων. Βλέπετε στις βασικότερες εκφράσεις του χαρακτήρα της η Εξουσία δεν αλλάζει καν ονόματα. Έχει σ' όλες τις περιπτώσεις το ίδιο πρόσωπο.

Η διαδικασία συνεχίζεται. Μια "κινηματική" διαδικασία περικλείεται σε μια όλο και μεγαλύτερη μυστικότητα όχι μόνο απέναντι στους κυριάρχους θεομύθους, αλλά και απέναντι στον ίδιο της τον εαυτό, λες και έχει τίποτα να φοβηθεί αν έχει πραγματικές δυνατότητες να εξελιχτεί σαν διαδικασία συγκροτημένου αναρχικού κινήματος. Εκφράζει φόβους αλλοπρόσαλλης υστερίας μη συζητηθούν κατά λάθος περισσότερα

συνέχεια στη σελ. 2.

συνέχεια από τη σελ. 1.

θεωρητικά ζητήματα απ' ότι θα έπρεπε σ' αυτή τη ραζωξη, αποκλείει θέμα για την στοιχική τρομοκρατία, συσπειρώνεται ολο και περισσότερο γύρω απ' τον εαυτό της λες και πασχει απ' το φόβο του πλήθους, λες και έχει σύνδρομο καταδίωξης, ή σύνδρομο απελπισίας. Αφήνει παντού το ίχνος της παρανοίας της, μην έχοντας το θάρρος να κοιτάξει καταματα την κοινωνία, να υπερισχύσει τις αποψεις της και την πρακτική της. Τα ερωτηματικά που γεννιούνται σε διαφόρους, απ' την περίεργη στάση ορισμένων ανδρών για τις επιδιώξεις τους μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα γεννά νέους φόβους, τους φόβους μήπως αποκολληθούν οι πραγματικές επιδιώξεις τους. Σαν απάντηση απεύδουν να καταγγείλουν και να εκβιάσουν και άλλους στο στέκι. Άνω Πατριών να προβούν σε κοινή καταγγελία διαφορετικά θα θεωρούνταν συνενοχοι σε πράξεις Κυπαριστιδικές, χαφιεδιστικές, ασφαλιτικές (όπως και κοπιών). Αυτή ήταν η πραγματική διάσταση της αντίθεσης. Το σκηνικό μετά είναι πιο γνωστό. Απελές με μαχαίρι, απελές με κάψιο βιβλιοπωλείων και των ανθρώπων που θα βρισκόταν εκείνη την ώρα μέσα στο χώρο του βιβλιοπωλείου, η αποχώρηση των διαφωνούντων απ' το χώρο του στεκιού σε μια ατμόσφαιρα που δε θα μπορούσαν να έχουν και διαφορετική επιλογή, η πανηγυρική έναρξη - μετά ξυλόδαρμν - του Συνεδρίου και η τελική απόφαση για Ένωση παρά το γεγονός ότι αλεπαλληλα επεισόδια οδήγησαν στην αποχώρηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των πορευομένων Συνεδρών. Βέβαια όσοι πήραν μια τέτοια απόφαση νομίζουμε αν μη τι άλλο, ότι στερούνται και στοιχειώδους έστω ευαισθησίας.

Οι συνθήκες που πάθηκε μια τέτοια απόφαση θυμίζουν λιγάκι την ατμόσφαιρα των ποδοσφαιρικών επεισοδίων στο Χευσελ των Βρυξελλών, όπου πάνω σε 40 πτώματα ο αγώνας συνεχίζεται κανονικά και οι φιλάθλοι κραυγάζουν συνεχώς υπέρ της ομάδας τους. Δεν έχουμε σαν στόχο να υποκινήσουμε πάθη εναντίον μιας ένωσης αναρχικών, παρόλο που για μας δεν έχει νόημα ύπαρξης. Θέλουμε απλώς να σας θυμήσουμε λέξεις σαν κι αυτές: επιβολή, διαγραφή, απειλή εμπρησμού, απειλή με μαχαίρι, λασπολογία, χαφιεδολογία, για το μύθημα της Ιστορίας. Κι όταν αύριο μιλήσουμε για αναρχικό κίνημα να τα θυμόμαστε όλα αυτά σαν δείγματα ανθρώπων που εκφράστηκαν με αυτό τον τρόπο στο όνομα της αναρχίας. Κάποτε, το ξέρουμε αυτό, μια τέτοια νοοτροπία θα έχει ξεπεραστεί. Και τέτοιες ενέργειες θα γίνουν μουσειακά αντικείμενα για έρευνα και μελέτη. Όμως έως τότε δεν ξεχνάμε.

Αθήνα 20-6-87

Το κείμενο υπογράφουν:

- περιοδικό "ΑΝΑΡΧΟΣ"
- Αναρχικοί Ακτιβιστές
- ομάδα "Ηλιοστάσιο"
- περιοδικό "ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ"
- ομάδα Αναρχοκομμουνιστών Ν. Σμύρνης
- ομάδα Διεθνιστής - περιοδικό "ΑΝΤΙΘΕΣΗ"
- βιβλιοπωλείο "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ"
- ομάδα "Ταξιαρχία Ντουρρουτί"
- ομάδα "Ίριδα"
- αναρχική ομάδα Χαϊδαρίου
- μεμονωμένα άτομα

Μήπως πρόκειται για παραπληροφόρηση;

Dear [redacted],
Dear [redacted],

doming 1-6-87

Yes I received your urgent text. I'll send it to some papers.

Your other, previous letters are dated 20/5/87 and 22/5/87, as those in which information are used for publication in our publication "Anarchos". We have here in this country every month a meeting in Utrecht, as a kind of platform for exchange of news and activities and plans. And it produces a wallpaper. This year on Whitson not the mass gathering as last year, organized by the I.A.B. but the more traditional (2400 visitors) as is now existing for over 50 years, on the liberalian camping. The IAB is going to organize a gathering in September near the town of Hilsdon (address: 19230, Utrecht). In this country are still troubles between so-called autonomists and the more outspoken anarchists. In the beginning of May there was on that camping a meeting of the anarchist feminists. A stencilled paper is published regularly in Hilsdon: F.I.A.K (no 1610) and in Groningen one on the autonomist side is "Anarchos (wiers?)". Hans in Tilburg - it, his friends does produce their little publication.

There are some troubles here around art. 140 on which in some places the police/minister tries to legalize arrest of people for subversive activities as "members" of any form of an organization.

I got the information from Bokli that you've your contacts as well. I cannot believe that Bokli as they wrote is the only meeting paper in Greece?

what is the situation besides Bokli and in other towns, you wrote before about activities in other towns? May be you can write a little article about what exists in Greece: groups, publications, publishers, bookshops/info places... to write a little article about anarchism in Greece. (with addresses)

Basil till next contact, may be in Utrecht. I am still active in the Dutch syndicalist independent organization CVB. As jobless and former student I am organized in the B.C.S (industrial organization collective section). For this and next year I am secretary for this industrial organization, small ± 250 members, CVB is more based in Rotterdam harbor and fishing port Schiedamschen and they CVB put most attention propaganda to their strongholds. And also we try to revive the R.A.A.F. (kind of small federation in the western part of the country).

bye bye, keep strong and going well.

Στο δράμμα του Ολλανδού συντρόφου, μεταξύ άλλων, λέει: "... Δεν μπορώ να πιστέψω πως η ΔΟΚΙΜΗ, όπως χράσαν, είναι το μοναδικό Αναρχικό έντυπο που απομένει στην Ελλάδα; Ποιά είναι η κατάβαση πέρα απ' τη ΔΟΚΙΜΗ και στις άλλες πόλεις; ..."

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεν αποτελεί προϊόν που υπόκειται στους εμπορικούς νόμους και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την απόκτησή του ή καταβολή δραχμικού αντιπαιού. Η συνέχισή της έκδοσης του διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά χρημάτων, εργασίας, κειμένων και ιδεών και όχι με την υποχρεωτική χρηματοδότηση που επιβάλει η οποιαδήποτε άλλη πώληση. Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεν είναι φορέας απόψεων μιας αναρχικής ομάδας. Κοινή αντίληψη όσων προσφέρουν για την έκδοσή, είναι η αναγκαία διευκρίνηση της αναρχικής-αντιεξουσιαστικής πληροφοροσησης, είνω και πέρα από τους κρατικούς και εμπορικούς νόμους, ως γενική δημιουργία της κοινωνικής ελευθέρωσης. Για την εγκαθίδρυση ενός κοινωνικού συστήματος που θα στηριχτεί στην αμοιβαία βοήθεια και την εθελοντική συνεργασία των μελών της. Έναντι σ' όλες τις μορφές διακυβέρνησης και οικονομικής καταπίεσης.

συνέχεια απ'τη σελ. 1

ΛΕΝΕ:

Με τον Ε.Κ.Α.Η εκσυγχρονίζεται η οργάνωση διοίκησης.

ΟΜΩΣ:

Ο εκσυγχρονισμός των μέσων άσκησης της δημόσιας διοίκησης δεν σημαίνει και εκσυγχρονισμό του πνεύματός της. Σε μια εποχή που όλοι διακηρύσσουν την ανάγκη της διοικητικής αποκέντρωσης, ο Ε.Κ.Α.Η οδηγεί στη δημιουργία ενός υπερ-υπεντρικού, πυρηνιδωτού λειτουργικού σχήματος όπου όλες οι αποφάσεις παίρνονται στην κορυφή, δηλαδή, παίρνονται από μια κλειστή και ολιγάριθμη ομάδα (κάστα) τεχνοκρατών που είναι οι ΜΟΝΟΙ που έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που συλλέγονται απ'τους κομμιούτερους σε διάφορα κράτη και συσσωρεύονται και καταχωρούνται σε κάποια παγκόσμια Τράπεζα δεδομένων, ενώ η βάση, δηλαδή ο απλός και ανυποφύατος άνθρωπος δεν έχει τη δυνατότητα ούτε καν να διαβάσει τα στοιχεία που τον αφορούν, αφού δεν έχει τις απαραίτητες γνώσεις και προσβάσεις.

ΛΕΝΕ:

Με τον Ε.Κ.Α.Η απλουστεύονται και διευκολύνονται οι σχέσεις "Κράτους-Πολίτη".

ΟΜΩΣ:

Στην ουσία οι σχέσεις αυτές παύουν να είναι αμφοτεροπαρείς - αν δεχτούμε πως κάποτε υπήρξαν τέτοιες - αφού από εδώ και στο εξής το περιεχόμενό και η μορφή αυτών των σχέσεων θα υπαγορεύονται και θα επιβάλλονται το ίδιο στους απλούς πολίτες και στην κρατική τους ηγεσία από μια κλειστή και ολιγάριθμη ομάδα (κάστα) τεχνοκρατών. Έτσι, η μόνη διευκόλυνση που θα προκύψει θα είναι η διευκόλυνση στην υλοποίηση των σχεδίων της κλειστής ομάδας τεχνοκρατών που θα αποτελεί από εδώ και στο εξής, τη μοναδική πραγματική Υπέρ-Κρατική και παγκόσμια ΕΞΟΥΣΙΑ.

ΛΕΝΕ:

Ο πολίτης θα προστατεύεται με νόμο από την πληροφορική.

ΟΜΩΣ:

Το να πιστεύει κανείς ότι κάποιος νόμος μπορεί να προστατεύσει τον πολίτη από τις επιπτώσεις αυτής της παγκόσμιας διασύνδεσης των αρχείων, είναι λίαν επιεικώς ΗΛΙΘΙΟΤΗΤΑ. Το να το εσυχρίζεται χωρίς να το πιστεύει είναι ΚΑΚΟΥΡΓΗΤΗΙΑ.

Οι πολιτικοί και στατιστικοί μας ηγέτες ξέρουν πολύ καλά ότι μέσω του Ε.Κ.Α.Η παραδίδουν όχι μόνο τους πολίτες και τη χώρα τους, αλλά και την ίδια τους την εξουσία, στα χέρια αυτών των τριών ή τεσσάρων τεχνοκρατών που θα μπορούν μέσω του Παγκόσμιου Υπολογιστή να έχουν πρόσβαση και να αφαιρούν, να προσδέτουν και να αλλοιώνουν δεδομένα ακόμη και στο πιο απομακρυσμένο τερματικό. Έτσι, ο απλός πολίτης που δεν θα έχει καμιά πρόσβαση στις πληροφορίες που θα τον αφορούν, θα μεταβληθεί σε σκλάβο που με επιστάτη τις Κρατικές του αρχές θα δουλεύει για τα συμφέροντα μιας χούφτας ανθρώπων που μέσω των πολυεθνικών εταιρειών θα μεταβάλλουν τον ιδρώτα του σε ΚΕΦΑΛΑΙΟ και ΕΞΟΥΣΙΑ.

ΛΕΝΕ:

Ο Ε.Κ.Α.Η θα καταβάλει τη γραφειοκρατία.

ΟΜΩΣ:

Οι σμηρινοί κλασικοί "χαραιοφάδες" δημόσιοι υπάλληλοι που θα απολυθούν θα αντικατασταθούν από μια ολόκληρη στρατιά ημιμαθών χειριστών, προγραμματιστών, αναλυτών και λοιπών τεχνικών που θα χειρίζονται τον ηλεκτρονικό εξοπλισμό σύμφωνα με τις διαταγές των τριών ή τεσσάρων σχεδιαστών του συστήματος. Η αποδοτικότητα αυτών των νέου τύπου δημοσίων υπαλλήλων θα ελέγχεται από το ίδιο το αντικείμενο της δουλειάς τους, δηλαδή από τον ίδιο τον κομμιούτερο που θα χειρίζονται, αλλάζοντας έτσι την ίδια την εργασιακή σχέση, αφού άμεσος προϊστάμενος του κάθε εργαζόμενου θα είναι το ίδιο το εργαλείο του. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός της εκδούσης 30 και πάνω μέχρι στιγμής νομοθετημάτων που ρυθμίζουν θέματα εφαρμογής του Ε.Κ.Α.Η σε ορισμένες ιδιαίτερες κατηγορίες πολιτών.

ΛΕΝΕ:

Ότι με τον Ε.Κ.Α.Η και τις διευκολύνσεις που θα παρέχει η οικονομία της χώρας θα αναίμαρται.

ΟΜΩΣ:

Η κακή κατάσταση της οικονομίας μας δεν οφείλεται στην τεμπελιά και στην ανοργανωσιά των Ελλήνων, αλλά στις επιλογές υπέρ-εθνικών οργανισμών σαν τη Διεθνή Τράπεζα, τον Ο.Ο.Ε.Α. το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κλπ. Με την εφαρμογή του Ε.Κ.Α.Η και της πληροφορικής στον δημόσιο, οικονομικό και οικονομικό τομέα, ο μέχρι τώρα σφιχτός έλεγχος της οικονομίας μας απ'αυτούς τους υπέρ-εθνικούς οργανισμούς θα γίνει νομισματικά αποινικτικός.

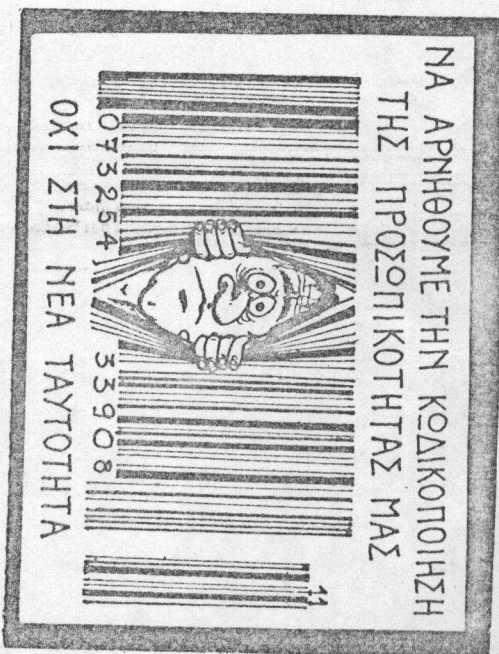
Η πολυδιακηρυγμένη πάταξη της φοροδιαφυγής, σε συνδυασμό με τη βαρεία και άδικη φορολογία, θα μεταβληθεί με την επέμβαση του Ε.Κ.Α.Η κατάργηση του φορολογικού και τραπεζικού απόρρητου, σε σπείρα που τελικά θα στριγγαλίζει κάθε οικονομική δραστηριότητα και θα αποστραγγίζει τον Ελληνικό λαό προς όφελος της τερματώσεως υπέρ-κρατικής εξουσίας. Τη στιγμή που οι μισθοί καθλώνονται, η Α.Τ.Α πετσοκομείται, οι συνταξιούχοι λιμοκτονούν, οι άνεργοι πολλαπλασιάζονται, ο τμήριθμος τραβάει την ανηφόρα και το μετοχικό επίπεδο καταρρέει, οι αρμόδιοι διασπασίζουν το δημόσιο χρήμα και διαθέτουν διοικητημύρια για την αγορά ηλεκτρονικού και μηχανογραφικού εξοπλισμού. Παράλληλα, η

Ε.Ο.Κ, το ΝΑΤΟ, οι Η.Π.Α και ακόμα καπιταλιστές της ποιότητας του Γιάννη Λάτση (που χάρισε πρόσφυγα ολόκληρο υμολογιστή στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης) προσκομίζονται να συνεχίσουν στην πληροφορικοποίηση της χώρας μας. Είναι πολύ εύκολο για τον κάθε ένα να καταλάβει ότι αυτό δεν το κάνουν για την ψυχή των προγόνων τους.

Έτσι λοιπόν, το τρένο της πληροφορικής ξεκινάει από την 1-ουλίου 1987 από την Ελλάδα. Το ερώτημα που γεννιέται είναι: "Που θα πάει;"

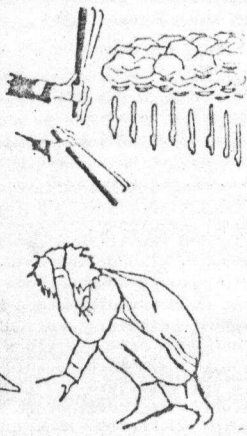
Τα στοιχεία που έχουμε και η προσεκτική τους ανάλυση μας οδηγούν σε κάθε άλλο παρά αισιόδοξες προβλέψεις. Η κατάργηση κάθε απόρρητου (σεξουαλικού, οικογενειακού, ιατρικού, νομικού, οικονομικού, πολιτικού κλπ), η δυνατότητα του κάθε δημόσιου υπάλληλου (αστυνομικού, εφοριακού, στρατιωτικού, τελωνειακού κλπ) να ελέγξει ακόμη και τις πιο πρόσφατες πτυχές του βίου μας, η άγρια επιθυμία κέρδους των πολιτικών ή άβυσσος δίψα των τεχνοκρατών για εξουσία οδηγούν στη κατάργηση κάθε έννοιας ιδιωτικής ζωής και στην εξαφάνιση τελικά της ίδιας μας της ανθρώπινης οντότητας και υπόστασης. Το να μιλήσουμε με βάση τα παραπάνω δεδομένα για ανθρωπότητα, ατομικά, κοινωνικά, συνταγματικά και λοιπά δικαιώματα, το να μιλήσουμε για το απόρρητο της ψήφου, για την ελευθερία διάδοσης των ιδεών, για το ελεύθερο της συνάντησης και συνεταιρισμού είναι πλέον ΓΕΛΟΙΟ.

Η πληροφορική είναι πράγματι τρένο. Τις ράγες πάνω στις οποίες θα κινηθεί τις τοποθετούμε εμείς οι ίδιοι. Η τεχνολογία είναι ένα ουδέτερο εργαλείο που στα χέρια των καταπιεστών μας γίνεται όργανο καταπίεσης και καταστολής. Το πρόβλημα για μας είναι να πάρουμε στα χέρια μας αυτό το εργαλείο και να οδηγήσουμε το τρένο προς τη κατεύθυνση της παναθρώπινης απελευθέρωσης. Αυτό θα το πετύχουμε με το σπάσιμο των τερογλυφικών κωδικών του σύγχρονου τεχνοκρατικού ιερατείου και με την όσο γίνεται πλατύτερη διάδοση της γνώσης. Αν δεν μπορέσουμε να πάρουμε εμείς στα χέρια μας το τιμόνι του τρένου, αν δεν μπορέσουμε να βάλουμε τις ράγες στη σωστή κατεύθυνση, τότε το μόνο που μας μένει είναι η ανατίναξη και εκτροχιασμός του τρένου της πληροφορικής. Μην έχοντας προς το παρόν τις δυνατότητες να οδηγήσουμε τα πράγματα προς τη κατεύθυνση της ελευθερίας, θεωρούμε σα πρώτο μας μέλημα το να εμποδίσουμε αυτό το τρένο να ξεκινήσει.

ΚΡΑΚ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΕΣΤΙΟΝ ΕΝΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΡΟΧΟΣ: 10 • ΔΕΛΤΑ 87 • ΔΕΣ. 100

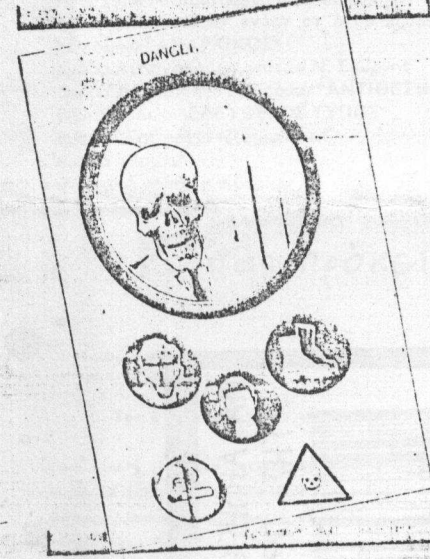
...περιοδικά που πήραμε....

ΚΑΡΠΑ

- ENTELLEKTÜELLER VE TARİHSEL BLOF
- EĞİTİM İHTİYACIMIZ YOK
- NEDEN NÜKLEER ENERJİ?
- FAŞİZM
- ÇÖZÜM VE MAYIS DERGİLERİNE CEVAP

Libertaire

Inactif hier... radioactif aujourd'hui!

EDITORIAL

Disons-le, le gouvernement n'est pas le feu. En proposant dans le cadre des élections municipales de faire voter les citoyens, il ne fait que leur proposer de continuer à voter pour lui. C'est à dire pour les mêmes personnes qui ont fait de la France un pays où la vie est devenue un enfer. C'est à dire pour les mêmes personnes qui ont fait de la France un pays où la vie est devenue un enfer. C'est à dire pour les mêmes personnes qui ont fait de la France un pays où la vie est devenue un enfer.

...περιοδικά που πήραμε....

SOLIDARIDAD OBRERA

LOS ASTILLEROS EN LUCHA

LOS ASTILLEROS EN LUCHA
En el momento de la crisis económica, los astilleros se encuentran en una situación de extrema gravedad. Los trabajadores de estos sectores están luchando por sus derechos y por la supervivencia de sus empresas.

DE LAS MUNICIPALES A LA EUROFARSA
El proceso de las elecciones municipales se ha convertido en una farsa. Los partidos políticos están jugando un juego sucio para ganar el poder. Los ciudadanos se sienten traicionados y desorientados.

ITACA
Junio 1987
N° 30

SI VIVES
NO
PARTICIPES

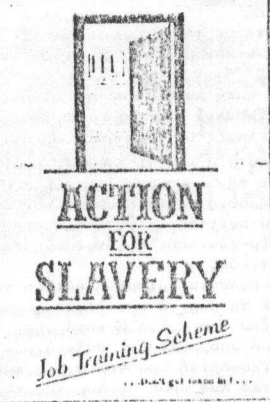
ENCUESTA

Ateneo Racionalista y Popular 10 duros

THATCHERS 'FINAL SOLUTION'

Unemployment
Thatcher's 'Final Solution' to unemployment is a disaster for the working class. It involves the destruction of jobs and the erosion of social services. The government's policies are designed to keep the poor in a state of permanent poverty.

DEATH FOR GODS WOULD-BE ASSASSINS

Death for gods would-be assassins... This is a call for justice against those who have committed heinous crimes in the name of religion or ideology. The authors demand that these individuals be held accountable for their actions.